

خوراک سگ های جهنم
 إِيَّاكَ وَالْغَيْبَةَ فَإِنَّهَا إِدَامٌ كِلَابِ النَّارِ
 از غیبت پرهیز، که غیبت، خوراک سگهای دوزخ است.
 کشف الغمه، ج ۲، ص ۱۰۸

نشانه های مؤمن
 علامات المؤمن خمس: الورع في الخلوّة و الصدقة في القلّة، و الصبر عند المصيبة و الحلم عند الغضب، و الصدق عند الخوف
 نشانه های مؤمن پنج چیز است: پرهیز گاری در خلوت، صدقه در حالت نیازمندی، شکیبایی هنگام مصیبت، بردباری هنگام خشم و راستگویی هنگام ترس.
 الفصول، ص ۲۴۵

ارزش واعظ درونی و محاسبه نفس
 ابن آدم! ما زلت بخير ما كان لك واعظ من نفسك، و ما كانت المحاسبة من همك
 ای فرزند آدم! تو همواره بر خیر و نیکی هستی، تا وقتی که از درون خود واعظی داشته باشی و محاسبه ی نفس مورد همت و توجه تو باشد.
 بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۱۴۷

پرهیز از همنشینی با ...
 إِيَّاكُمْ وَ صُحْبَةَ الْعَاصِينَ وَ مَعُونَةَ الظَّالِمِينَ وَ مَجَاوِرَةَ الْفَاسِقِينَ. إِحْذَرُوا فِتْنَتَهُمْ وَ تَبَاعَدُوا مِنْ سَاحَتِهِمْ
 از همنشینی با گنهکاران و یاری ستمگران و همدمی با بدکاران پرهیزید.
 از فتنه ی آنان بر حذر باشید و از همنشینی با آنان دوری کنید.
 (نوشته ی کافی، ص ۱۶)

یک راه ساده برای حمد و شکر الهی
 سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ الْإِعْتِرَافَ بِالنِّعْمَةِ لَهُ حَمْدًا، سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ الْإِعْتِرَافَ بِالْعِجْزِ عَنِ الشُّكْرِ شُكْرًا
 منزّه است خدایی که اعتراف به نعمت را، حمد خود قرار داده است. منزّه است خدایی که اعتراف به ناتوانی از شکر را، شکر محسوب می دارد.
 تمف العقول، ص ۲۸۳

پرهیز از طعام؛ آری! دوری از گناه؛ نه!
 عَجِبْتُ لِمَنْ يَحْتَمِي عَنِ الطَّعَامِ لِمَضَرَّتِهِ، وَ لَا يَحْتَمِي مِنَ الذَّنْبِ لِمَعْرَتِهِ
 تعجب می کنم از کسی که از طعام، به خاطر ضررش پرهیز می کند، ولی از گناه به خاطر بدی و ننگ آن پرهیز نمی کند
 کشف الغمه، ج ۲، ص ۱۰۷

بدتر از ارتکاب گناه
 إِيَّاكَ وَ الْإِبْتِهَاجَ بِالذَّنْبِ، فَإِنَّ الْإِبْتِهَاجَ بِهِ أَكْبَرُ مِنْ رُكُوبِهِ
 از خوشحال شدن به گناه پرهیز، چرا که خوشحالی از انجام گناه، از ارتکاب گناه بدتر است.
 کشف الغمه، ج ۲، ص ۱۰۸

هرگز دچار وحشت نخواهم شد
 لَوْ مَاتَ مَنْ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَمَا اسْتَوْحِشْتُ بَعْدَ أَنْ يَكُونَ الْقُرْآنُ مَعِيَ
 اگر همه ی آنان که بین مشرق و مغرب اند بمیرند، اما قرآن همراهم باشد هرگز دچار وحشت نخواهم شد.
 اصول کافی، ج ۲، ص ۶۰۲

از خدا بترس چون ...
 خَفَ اللَّهُ لِقَدْرَتِهِ عَلَيْكَ، وَأَسْتَجِي مِنْهُ لِقُرْبِهِ مِنْكَ
 از خدا بترس، چون که بر تو قدرت دارد، و از او حیا کن، چون که به تو نزدیک است.
 بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۱۴۲

دعای شما حتما مفید است
 الْمُؤْمِنُ مِنْ دَعَائِهِ عَلَى ثَلَاثٍ: إِمَّا يَدْخُرُ لَهُ، وَ إِمَّا يَجْعَلُ لَهُ، وَ إِمَّا أَنْ يَدْفَعَ عَنْهُ بَلَاءَ
 یُرِيدُ أَنْ يَصِيبَهُ
 مؤمن از دعای خویش یکی از سه بهره را دارد: یا برایش ذخیره می شود، یا برایش مستجاب می گردد، یا بلائی که مقدر بوده به او برسد، از او دفع می شود.
 تمف العقول، ص ۲۸۰

محبوبترین اعمال نزد خداوند
 مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ بَعْدَ مَعْرِفَتِهِ مِنْ عَفَّةِ بَطْنٍ وَ فَرَجٍ، وَ مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ
 هیچ چیز نزد خداوند، پس از خداشناسی، محبوب تر از نگهداری شکم و شهوت از گناه نیست. و هیچ چیز نزد خدا محبوب تر از این نیست که از درگاهش سؤال کنند.
 تمف العقول، ص ۲۸۲

گنجینه های قرآن
 آيات القرآن خزائن، فكلما فتحت خزائنه ينبغى لك أن تنظر ما فيها
 آیه های قرآن گنجینه هایی است. پس هر گنجینه ای که گشوده می شود، سزاوار است که بنگری درون آن چیست.
 کافی، ج ۲، ص ۶۰۹

تأثیر همنشین در انسان
 مَجَالِسَةُ الصَّالِحِينَ دَاعِيَةٌ إِلَى الصَّلَاحِ
 همنشینی با صالحان، به صلاح و رستگاری می کشاند.
 کافی، ج ۱، ص ۲۰

سه چشمی که در قیامت گریان نیستند
 كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ عَيُونٍ: عَيْنٌ سَهَرَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ غَضَّتْ عَنِ مَحَارِمِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ فَاضَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
 هر چشمی در روز قیامت گریان است، مگر سه چشم: چشمی که در راه خدا بیدار مانده (و نهبانی داده) است، چشمی که از حرامهای الهی بسته باشد، و چشمی که از ترس خدا گریسته است.
 بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۱۶۱

بی نیازترین مردم
 مَنْ قَنَعَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَهُ فَهُوَ مِنْ أَعْنَى النَّاسِ
 هر کس به آنچه خداوند برایش تقسیم کرده و روزی داده، قانع باشد، او از بی نیازترین مردم است.
 بهارالانوار، ج ۷۵، ص ۱۵۸

بهترین جهاد
 إِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ عَفَّةَ الْبَطْنِ وَ الْفَرَجِ
 با فضیلت ترین و مهمترین مجاهدتها، عفت شکم و عورت است (از چیزهای حرام و شبهه ناک).
 مشکاة الانوار: ص ۱۵۷، ص ۲۰

چهل حدیث

چهل حدیث امام سجاد علیه السلام

یا ایها الذلیل

جامه های بهشتی

مَنْ كَسَى مُؤْمِنًا كِسَاءَ اللَّهِ مِنَ الثِّيَابِ الْخَضِرِ
هر کس مؤمن (برهنه ای) را بپوشاند، خداوند او را با
جامه های سبز (بهشتی) می پوشاند.
کافی، ج ۲، ص ۲۰۵

دو قطره ارزشمند در نزد خداوند

مَا مِنْ قَطْرَةٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ قَطْرَتَيْنِ: قَطْرَةٌ دَمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَ قَطْرَةٌ دَمْعٍ فِي
سَوَادِ اللَّيْلِ لَا يَرِيْدُ بِهَا عَبْدٌ إِلَّا اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ
هیچ قطره ای نزد خدای متعال، محبوبتر از دو قطره نیست: یکی قطره
خونی که در راه خدا ریخته می شود، دیگری قطره اشکی که در تاریکی
شب فقط به خاطر خدا ریخته می شود.
الفصل، ج ۱، ص ۵۰

مشتاقان بهشت و بیمناکان از جهنم

مَنْ إِشْتَقَّ إِلَى الْجَنَّةِ سَارِعًا إِلَى الْحَسَنَاتِ وَسَلَا عَنِ الشَّهَوَاتِ، وَ مَنْ أَشْفَقَ مِنَ النَّارِ بَادَرَ
بِالتَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ مِنَ ذَنْبِهِ وَ رَاجَعَ عَنِ الْمَحَارِمِ
هر که مشتاق بهشت باشد، به انجام خوبیها می شتابد و از شهوتها دوری
می کند. و هر که از آتش دوزخ ترسان باشد، به سوی توبه به درگاه خدا
می شتابد و از ارتکاب حرامها برمی گردد.
تمف العقول، ص ۲۸۱

حق مال

وَأَمَّا حَقُّ الْمَالِ فَأَنْ لَا تَأْخُذَهُ إِلَّا مِنْ حِلِّهِ وَ لَا تَنْفَقَهُ إِلَّا فِي حِلِّهِ
و اما حق مال (بر تو) آن است که آن را جز از راه حلال به دست نیاوری و
جز در راه حلال مصرف نکنی.
تمف العقول، ص ۲۶۷

سروران مردم در دنیا و آخرت

سَادَةُ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا الْأَسْخِيَاءُ، وَ سَادَةُ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ الْأَتْقِيَاءُ
سروران مردم در دنیا سخاوتمندانند، و سروران مردم در آخرت،
پرهیزگاران.
مِیَاةُ الْأَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، ص ۳۷۲

ترک امر به معروف و نهی از منکر

التَّارِكُ لِلْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ كَنَابِذِ كِتَابِ اللَّهِ وَرَاءَ ظَهْرِهِ
آن که امر به معروف و نهی از منکر را ترک می کند، همچون کسی است
که کتاب خدا را پشت سر انداخته است.
مِیَاةُ الْأَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، ص ۳۴۴

آثار صله رحم

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمْدُلَّهُ فِي عَمْرِهِ وَ أَنْ يَبْسُطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ
هر کس خوش دارد که خداوند، عمرش را طولانی و روزی اش را فراوان
کند، صله ی رحم کند.
مِیَاةُ الْأَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، ص ۳۳۹

توصیف قبر

إِنَّ الْقَبْرَ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حَفْرَةً مِنْ حَفْرِ النَّبِيرَانِ
قبر، باغی از بوستانهای بهشت است، یا حفره و گودالی از گودالهای جهنم.
بِمَارِ الْأَنْبِيَاءِ، ج ۶، ص ۲۱۴

آثار صدقه پنهانی

إِنَّ صَدَقَةَ السِّرِّ تَطْفِيءُ غَضَبَ الرَّبِّ
همانا صدقه پنهانی، آتش خشم پروردگار را فرو می نشاند.
کشف الغم، ج ۲، ص ۷۷

عذر پذیری

إِنْ شَتَمَكَ رَجُلٌ عَنْ يَمِينِكَ ثُمَّ تَحَوَّلَ إِلَى يَسَارِكَ وَ اعْتَذَرَ إِلَيْكَ فَاقْبَلْ عُذْرَهُ
اگر کسی از سمت راست تو، به تو دشنام داد، سپس به سمت چپ تو
رفت و از تو عذر خواهی کرد، عذر خواهی اش را بپذیر.
تمف العقول، ص ۲۸۲

خصوصیات منافق

إِنَّ الْمُنَافِقَ يَنْهَى وَ لَا يَنْتَهَى وَ يَأْمُرُ بِمَا لَا يَأْتِي وَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ اعْتَرَضَ
همانا منافق، (از بدی) نهی می کند ولی خودش دست نمی کشد و دستور
به چیزی می دهد که خودش عمل نمی کند و چون به نماز می ایستد، رو
به این سو و آن سو می گرداند.
کافی، ج ۲، ص ۳۹۶

استمرار در کارها

إِنِّي لِأَحِبُّ أَنْ أَدَاوِمَ عَلَى الْعَمَلِ وَ إِنْ قَلَّ
من دوست دارم که کار را هر چند اندک باشد، ادامه و استمرار دهم.
کافی، ج ۲، ص ۸۲

از ظلم به ... پرهیزید

يَا بَنِيَّ أَيَاكَ وَ ظَلَمَ مَنْ لَا يَجِدُ عَلَيْكَ نَاصِرًا إِلَّا اللَّهَ
ای فرزندم! از ستم به کسی که جز خداوند یاور و پشتیبانی علیه تو ندارد،
برحذر باش.
کافی، ج ۲، ص ۳۳۱

مذمت عیب جویی

كَفَى بِالْمَرْءِ عَيْبًا أَنْ يَنْظُرَ فِي عَيْبِ غَيْرِهِ مَا يَعْمَى عَلَيْهِ مِنْ عَيْبِ نَفْسِهِ
در عیب انسان همین بس که در عیوب دیگران بنگردد و از دیدن همان
عیب در خودش نایینا باشد.
کافی، ج ۲، ص ۴۶۰

آمادگی برای مرگ

أَمَّا الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ فَتَجَنَّبَ الْحَرَامَ وَ بَدَّلَ النَّدَى فِي الْخَيْرِ
آمادگی برای مرگ، به آن است که از حرام پرهیزی و دارایی خود را در
راه خیر صرف کنی.
بِمَارِ الْأَنْبِيَاءِ، ج ۶، ص ۶۶

جرات بر دروغ های بزرگ

إِتَّقُوا الْكُذْبَ الصَّغِيرَ مِنْهُ وَ الْكَبِيرَ فِي كُلِّ جِدٍّ وَ هَزَلٍ، فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا كَذَبَ فِي الصَّغِيرِ
إِجْتَرَى عَلَى الْكَبِيرِ
از دروغ پرهیزید، چه کوچک باشد، چه بزرگ، چه جدی باشد و چه
شوخی؛ چرا که انسان اگر دروغ کوچک بگوید، بر دروغ بزرگ هم
جرات پیدا می کند.
کافی، ج ۲، ص ۳۳۸

راه دل کندن از دنیا

مَنْ كَرُمَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ هَانَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا
هر کس نفس خود را ارجمند و باکرامت دارد، دنیا در نظرش
بی مقدار خواهد شد.
تمف العقول، ص ۲۷۸

مضرات درخواست از مردم

طَلَبُ الْحَوَائِجِ إِلَى النَّاسِ مَذَلَّةٌ لِلْحَيَاةِ وَ مَذْهَبَةٌ لِلْحَيَاءِ وَ اسْتِخْفَافٌ بِالْوَقَارِ
وَ هُوَ الْفَقْرُ الْحَاضِرُ
درخواست نیازها از مردم، مایه ی خواری زندگی، از بین برنده ی شرم و
حیا و سبک کردن وقار و متانت است و خود درخواست، فقر حاضر است.
تمف العقول، ص ۲۷۹

همه خیر و نیکی در آن است که ...

الْخَيْرُ كُلُّهُ صَيَانَةُ الْإِنْسَانِ نَفْسَهُ
همه ی خیر و نیکی، آن است که انسان خودش را نگه بدارد.
بِمَارِ الْأَنْبِيَاءِ، ج ۷۵، ص ۱۴۰

نگاه به چهره مومن

نَظَرُ الْمُؤْمِنِ فِي وَجْهِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ لِلْمُؤَدَّةِ وَ الْمَحَبَّةِ لَهُ عِبَادَةٌ
نگاه مؤمن به چهره ی برادر مؤمنش، از روی مهرورزی و محبت نسبت
به او، عبادت است.
تمف العقول، ص ۲۸۲

دو عامل غرور

كَمْ مِنْ مَفْتُونٍ يَحْسِنُ الْقَوْلَ فِيهِ وَ كَمْ مِنْ مَغْرُورٍ يَحْسِنُ السِّرَّ عَلَيْهِ
چه بسا کسانی که فریفته ی خوش گفتاری و تعریف دیگران می شوند، و
چه بسا افرادی که با پوشیده ماندن عیوب و بدیهایشان،
مغرور و فریفته می شوند.
تمف العقول، ص ۲۸۱

ملاک برتری انسانها

لَا حَسَبَ لِقُرْشِيٍّ وَ لَا لِعَرَبِيٍّ إِلَّا بِتَوَاضِعٍ وَ لَا كَرَمٍ إِلَّا بِتَقْوَى وَ لَا عَمَلٍ إِلَّا بِنِيَّةٍ
هیچ شرافت و افتخاری برای قریشی یا عرب نیست مگر به سبب تواضع،
و هیچ کرامت و ارزشی نیست مگر به تقوا، و هیچ عملی ارزشی ندارد
مگر به سبب نیت.
الفصل، ص ۱۹

آشفته بین خواب و بیداری

الدُّنْيَا سِنَةٌ وَ الْآخِرَةُ يَقِظَةٌ وَ نَحْنُ بَيْنَهُمَا أَصْغَاتُ أَحْلَامٍ
دنیا خواب است و آخرت بیداری، و ما میان این دو، در خوابهای آشفته ایم.
مجموعه ی ورام، ج ۲، ص ۲۴

جوابی آماده کن

إِنَّ آدَمَ! أَنْتَ مَيِّتٌ وَ مَوْقُوفٌ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَ مَسْئُولٌ، فَأَعِدْ جَوَابًا
ای فرزند آدم، تو خواهی مرد و برانگیخته شده و در پیشگاه خدای متعال
ایستاده و مورد بازخواست خواهی بود. پس جوابی آماده کن.
بِمَارِ الْأَنْبِيَاءِ، ج ۷۵، ص ۱۴۷